

РЕШЕНИЕ

№ 251

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 18.03.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на деветнадесети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 51 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област (Д „ИТ“ – СО) против решение № 48 от 10.09.2013 г. на Районен съд – Брезник, постановено по НАХД № 50 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №23-2306395 от 29.04.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „*****“ АД в качеството „работодател“, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. ***** ул. „*****“ № 1, представлявано от А. Д. П. – Председател на Съвета на директорите, за нарушение по чл. 282 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 234 от *Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за безопасни и здравословни условия на труд (Наредба №7/23.09.1999 г. за МИБЗУТ)*, за което на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Касаторът твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон, че районният съд не е обсъдил правилно събраните по делото доказателства, което е довело до погрешни фактически и правни изводи. От касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт и по същество да потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – „*****“ АД, гр. Брезник пред съда се представлява от адв. П.. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по

същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Брезник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива отменено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществува на жалбата:

За да постанови своето решение Районен съд - Брезник, въз основа на представените и събрани писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 13.03.2013 г., в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол предприятие за производство на хладилна мебел, стопанисван и експлоатиран от „*****“ АД, гр. Брезник, инспектори от Д „ИТ“ – СО установили, че дружеството, в качеството му на работодател, не е осигурило на работещите в обекта души с течаща топла и студена вода, изискващи се поради характера на работата и правилата за здравословни и безопасни условия на труд. На 21.03.2013 г. със съставяне на акт за установеното нарушение срещу работодателя е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на отмененото от районния съд наказателно постановление.

При така установеното по фактите първоинстанционния съдебен състав след извършена служебно проверка за законосъобразност при водене на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото е приел от правна страна, че в хода му са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на посоченото за нарушител лице, които се явяват повод за отмяна атакувания правораздавателен акт само на това основание без спора да се разглежда в неговото същество. Районният съд е установил, че при съставяне на процесния АУАН и издаване на обжалваното наказателно постановление, не са съобразени правилата на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изискващи актът и наказателното постановление да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е било извършено, тъй като липсва описание на характера и вида на работата или посочване на други фактори, които да са основание за извод, че работодателят е бил длъжен да осигури души с течаща топла и студена вода в предприятието. Последното районният съдия е определил като ограничило правото на защита на посоченото за нарушител лице, което като съществено процесуално нарушение е послужило като основание за отмяна на процесното наказателно постановление.

Административен съд – Перник споделя изводите на първата съдебна инстанция в този смисъл намира жалбата неоснователна.

При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не са посочени обстоятелствата по извършване на процесното нарушение и доказателствата, които го потвърждават. Актосъставителят и административнонаказващият орган са счели за достатъчно да опишат констатираното нарушение, без да конкретизират

обстоятелствата, релевантни относно преценката осъществен ли е състав на посоченото административно нарушение по чл. 234 от Наредба №7/23.09.1999 г. за МИБЗУТ във вр. с чл. 282 от КТ. Противозаконното поведение на наказаното дружество, описано в АУАН и НП се състои в това, че последното, в качеството му на работодател, не е осигурило „на работещите необходимите душеве с топла и студена вода, изискващи се във връзка с характера на работата и здравословните и безопасни условия на труд.“ Същевременно обаче и в двата акта липсва описание на характера на извършваната в предприятието работа, която предвид изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд да е основание да бъде спазен регламента на посочените за нарушени законови разпоредби. С това на свой ред грубо е нарушено правото на защита на посоченото за нарушител лице, препятствайки го да разбере какво е нормативно заложеното решение, сочещо характера на работата, която се извършва в предприятието, което на свой ред да прави същата от такъв вид, че във връзка с извършването ѝ в предприятието да се следва да бъдат осигурени посочените условия.

Освен установеното от първата съдебна инстанция съществено процесуално нарушение, за пълнота на настоящото решение ще се отбележи, че при касационната проверка се установи следващо основание за отмяна на процесното наказателно постановление и това е неправилно приложение както на процесуалния, така и на материалния закон от страна на административнонаказващия орган, наложил санкция за вмененото нарушение по чл. 234 от Наредба №7/23.09.1999 г. за МИБЗУТ във вр. с чл. 282 от КТ на основание чл. 414, ал. 1 от КТ. Санкционната норма на чл. 414, ал. 1 от КТ предвижда налагане на административни наказания за нарушение на разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Следователно към изложените непълно обстоятелства по извършване на нарушението е приложена и неотнормирана санкционна норма. Дори и да подлежи на санкция поведението (бездействието) на работодателя, то това не следва да е по реда на посочената от административнонаказващия орган санкционна разпоредба.

По изложените съображения процесното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като го е отменил, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който като валиден, допустим и съобразен с приложимия закон ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 48 от 10.09.2013г. на Районен съд-Брезник, постановено по НАХД № 50 по описа на съда за 2013г., с което е отменено наказателно постановление №23-2306395 от 29.04.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „*****“ АД, гр. Брезник в качество „работодател“.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/